

Ernest Benach i Pascual. PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

«La unitat del 30 de setembre del 2005 s'ha de reproduir en la defensa de l'Estatut»

A l'inici del darrer període de sessions de la legislatura, reconeix que el «fantasma» de la sentència del TC condiciona el debat, i advoca per una resposta unitària política i social en relació amb una eventual retallada. «És l'únic llenguatge que fa por a Madrid», alerta Ernest Benach

ANNA SERRANO / Barcelona

● -Comença el període de sessions, l'últim de la legislatura, i estan igualment pendents de la sentència del TC sobre l'Estatut...

—«D'una manera o d'una altra, abans o després, estem sempre condicionats per l'Estatut. Si l'anterior legislatura era la de fer-lo, en aquesta el despleguem. I sempre tenim aquest fantasma pel damunt que és la sentència del Tribunal Constitucional. No condiciona el que es fa, però sí el debat polític.»

—El fet que el debat polític estigui centrat en l'Estatut no tapa els altres debats?

—«No és cert. El debat polític existeix en altres àmbits. Quan es fa la llei d'educació, es fa un debat de fons molt important, i amb la tramitació de la llei d'acollida de les persones immigrants, igual. La vida continua i el país s'ha de tirar endavant. El que hem d'intentar és fer la feina que ens falta tan bé com sigui possible, en tant que aquest és el darrer període de sessions.»

—Algunes veus situaven la sentència en aquest gener...

—«S'ha parlat tantes vegades de tantes dates, que ja no hi ha res que sigui definitiu, segur, ni creïble. Aquest és un altre factor de distorsió. No podem contaminar-nos d'aquesta situació de provisionalitat permanent.»

—El Parlament on es va fer l'Estatut hauria de liderar la resposta a una eventual retallada?

—«L'Estatut és la primera llei de Catalunya. Per tant, la primera autoritat del país és qui primer s'ha de posar al davant, però la defensa del text és del país. També és cert que l'Estatut no deixa de ser un fill del Parlament: neix d'una ponència parlamentària, es treballa essencialment i s'aprova aquí. Són diputats del Parlament, els que el defensen al Congrés i al Senat. A més de la primera autoritat del país, el Parla-

El president del Parlament, Ernest Benach, a l'hemicle. / ANDREU PUIG

ment hi ha de dir la seva. No n'hi ha prou, amb això. La societat catalana també ha de donar-hi resposta. La conclusió és que la unitat com a país és fonamental. Aquella unitat del catalanisme que s'aconsegueix el 30 de setembre del 2005 s'ha de reproduir en la defensa de l'Estatut, no hi ha excuses. Si no es fa així, estem condemnats al fracàs més estrepitosos.»

—Aquella unitat no és un miratge? L'endemà el PSC ja presentava esmenes al text...

—«Va durar una mica més. Quan es va defensar al novembre al Congrés, encara hi havia una mica d'aquell esperit. La unitat és absolutament indispensable. Costa molt, i més en un any electoral, però si no som capaços de donar una resposta unitària clara en

defensa d'allò que ha aprovat el poble de Catalunya en referèndum, ens agradi més o ens agradi menys, no som dignes de tirar aquest país endavant. És una qüestió de dignitat nacional.»

—La unitat s'ha de construir al Parlament?

—«És el lloc natural per construir consensos.»

—Quan falta menys d'un any per a les eleccions és possible?

—«Hi ha moments en la història d'un país en què s'ha de ser valent, si és que es vol que tingui un futur. És un d'aquests moments en què els protagonistes de la vida política, però també de la vida cívica de la societat, han de ser valents i sacrificar-se en determinades qüestions en favor de la unitat. L'única cosa que ens donarà força da-

bastant impresentable.»

—Si la sentència és negativa, hi ha algunes veus que donen per perdut l'anomenat encaix de Catalunya amb Espanya...

—«Hi estic bastant

aquest no és el debat que s'ha fet.»

—Té por que l'any electoral afecti els projectes en tramitació al Parlament?

—«I tant. Primer, perquè els projectes que puguin

HI HAURÀ LLEI ELECTORAL?

Ens equivocarem si no som capaços de prémer l'accelerador amb la llei electoral. No s'hi val que per l'interès de partit estiguem condicionant de manera permanent el país. Si no es fa és perquè no hi ha voluntat. Hi ha un full de ruta que és l'informe dels experts

d'acord. Fa massa anys que estem amb aquest debat, i no aporta res de nou. Hi ha sensació de *déjà vu* permanent. Sempre s'està discutint, amb la llei d'educació, amb l'aeroport... Potser és el moment de constatar-ho d'una vegada, perquè estem una mica al límit. No només el Tribunal Constitucional, que farà el que hagi de fer, sinó també el govern espanyol, n'ha de ser conscient.»

—Es demostra que l'aposta del PSOE per l'Estatut va ser més estratègica que real?

—«El PSOE potser el va agafar com un element estratègic o de campanya, però el PP també ho va fer, en contra. I el que va passar és que l'Estatut se'l van tirar pel cap els uns als altres. Això és el que ens ha fet més mal. Nosaltres volíem fer una proposta positiva des de Catalunya per intentar que les coses funcionin millor. El gran mèrit d'aquest Estatut és que vinculava autogovern amb la millora de la qualitat de vida dels ciutadans, i

arribar al Parlament s'estan acabant. No tenim gaire marge de temps, quinze dies o un mes. Tot allò que no hagi entrat en aquest temps difícilment serà tramitable. I d'altra banda, només amb la feina que tenim acumulada i pendent de resoldre, amb la llei del cinema, la llei d'acollida... i si entra, com s'ha dit, la llei de la Sindicatura de Comptes, la llei de vegueries, si la ponència de la llei electoral fa els deures... Déu n'hi do.»

—La llei electoral es va prometre quan va esclatar el cas Pretòria, vostè va fer una crida als partits a treballar-hi, però, passat l'impacte inicial, es mantenen les mateixes diferències...

—«Em sembla una manca de responsabilitat molt gran. La llei electoral, més enllà de ser necessària per millorar la qualitat de la democràcia del país, i que fa trenta anys que hauria d'estar feta, té un component afegit: que és una de les respostes a la famosa desafecció. Ens equivocam

Passa a la plana següent

Ernest Benach i Pascual. PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

LES LLISTES D'ERC

“M'agradaria continuar servint el país des de la primera línia, però també des d'altres bandes

EL LLOC DE CAROD-ROVIRA

Ni el partit ni el país en pot prescindir, i cal trobar quin és l'encaix

L'«OPA» DE REAGRUPAMENT

No hem de perdre l'horitzó, però també hem de gestionar el present

Ve de la plana anterior

rem si no som capaços de prémer l'accelerador en aquesta qüestió. No s'hi val que per l'interès de partit estiguem condicionant de manera permanent el país.»

—Encara hi ha temps?

—«Sí. Si no es fa és perquè no hi ha voluntat. I, en tot cas, que s'expliqui què no es vol fer. Hi ha un full de ruta, que és l'informe dels experts, i si se segueix, és fàcil. Al seu moment, aquest informe va generar un cert consens, no entenc per què ara no podem seguir el fil conductor que ens permeti fer un model català. De vegades ens encaparram amb models d'altres països, i a mi el que m'interessa és el model català.»

—Veu acceptable que només s'acabin pactant aspectes parcials de la llei, com ara la sindicatura electoral?

—«Crec que no. Si comencem a dir-ho, no farem ni això.»

—Quin és el balanç de la feina de la cambra, ara que afronta el darrer període de sessions de la legislatura?

—«Hi ha lleis de contingut social molt importants, com la llei d'educació, també amb contingut nacional, perquè l'educació és un dels grans trossos d'aquest país. El Parlament ha fet molta feina i ha anat aprovant lleis indispensables per al funcionament de tots els sectors. Falta feina per fer? Segur. El Parlament també ha fet un exercici i un esforç en l'àmbit de la transparència i de l'obertura a la societat. A banda de ser el centre del debat polític a Catalunya, també ha de ser un referent en molts aspectes. Ho és a nivell internacional, des del punt de vista del reconeixement que se'n fa a nivell europeu del lideratge que tenim de les polítiques regionals.»

—La darrera enquesta de valoració del CEO constata que gairebé un 40% dels catalans no coneixen els seus polítics, i situa la política com a segon problema dels ciu-

Ernest Benach, al seu despatx a la cambra catalana, en un moment de l'entrevista. / ANDREU PUIG

adans...

—«És preocupant, però normal. Ens trobem en una contradicció permanent, és el peix que es mossega la cua. Com que hi ha desafecció, la política és distant, llunyana. Ens costa molt trencar aquesta dinàmica. O la trenquem o no en sortirem. S'ha de fer una reflexió, perquè el millor sistema per fer funcionar un país és la democràcia, no n'hi ha cap més. La democràcia se sustenta en els partits, i els partits, en els polítics. La gran majoria de polítics són gent honesta que fa el que ha de fer. No podem permetre que una petita part contamini la feina de tots, i això és bastant greu. Hem de reivindicar la política com un art noble. De vegades, sembla que tot el que sigui política ja està empestat, i no.»

—Té la voluntat d'estar a les llistes d'ERC, ja sigui per Tarragona o per Barcelona?

—«Primer, estem massa lluny de les eleccions per pensar-hi. Segon, qualsevol valoració que faci pot donar peu a interpretacions que potser no té gaire sentit fer, ara. Jo estic a disposició i servei del país i del partit, com sempre he fet. Els polítics som eífers per definició. I, en conseqüència, quan sigui el moment, parlarem del que s'hagi de parlar i de si s'ha d'anar a les llistes o no, que tot és possible. Si s'ha d'estar a primera línia continuant treballant pel país i fent coses, fantàstic, i si no, fantàstic. Continuaré treballant pel país encara que sigui des d'altres llocs.»

—Però li agradaria anar a les llistes?

—«M'agradaria continuar servint el país des de la primera línia, però també m'agradaria servir el país des d'altres bandes. No tinc cap problema a reconèixer-ho.»

—Parla d'estar a pri-

mera línia política; en cas que ERC estigués en el govern, això voldria dir continuar sent president del Parlament?

—«Voldria dir en primera línia, en aquella en què el que fas és treballar amb responsabilitats en l'àmbit que sigui. Això vol dir fer de diputat, un càrrec de responsabilitat... el que sigui. Aquí no hem de descartar res, perquè no sabem què passarà. En aquests moments, no m'obsessio. El que vull és acabar aquesta legislatura al millor possible. Hi ha massa feina perquè perdem energia en aquestes qüestions. Ja vindrà.»

—Un altre dirigent d'ERC que vol continuar en primera línia és Josep-Lluís Carod-Rovira. Quin hauria de ser el seu lloc, atès que no anirà a les llistes del partit?

—«Carod-Rovira és una persona que té una vàlua política fora de dubte; ni el partit ni el país en pot pres-

cindir, i cal trobar quin és l'encaix. Perquè les aportacions i el valor del que ell pot aportar són necessaris.»

—En cas que es pogués materialitzar, apostaria per repetir el tripartit per tercera vegada?

—«Ja hem començat a explicar des d'Esquerra què es planteja. Hi ha una sèrie de condicions que es consideren indispensables per avançar, i poden marcar una mica quines són les preferències. Esquerra ha tingut alguns defectes, però també grans virtuts. Una ha estat marcar el debat i l'agenda política del país. Parlar del concert econòmic gairebé era un pecat, i avui s'ha convertit en una reivindicació àmpliament assumida pels partits. El mateix amb la reforma de l'Estatut: avui, no només l'hem reformat, sinó que ens hem trobat amb una gran majoria de forces polítiques que l'han defensat. No fa gaire, això

del dret a decidir semblava cosa de quatre il·luminats, i avui el dret a decidir marca l'agenda política. A Catalunya funcionava l'eix esquerra-dreta i l'eix catalanisme-espanyolisme, en un centre bastant equidistant de tot arreu. En els darrers anys, el centre de gravetat s'ha desplaçat cap al catalanisme. Això vol dir que tots els partits són més catalanistes, i farà que el mapa es bellugui. Això no vol dir que s'hagi de pactar amb CiU o amb el PSC, hi ha moltes possibilitats. Qualsevol cosa que es faci, sobretot en funció de la sentència de l'Estatut, ens portarà a una dinàmica diferent. Una dinàmica que, amb vista al futur, pot representar variacions en el mapa polític català, que és molt estable.»

—Però en aquests comicis sembla que hi haurà més opcions electorals que mai, amb Reagrupament, el projecte de Nebrera, UPyD...

—«Ja veurem. Encara estem en fase de plena ebullició. Falta massa temps per saber quina repercussió pot tenir tot plegat. Cadascú ha de saber explicar la seva proposta. I com a ERC hem de saber dir què volem, quin horitzó i com ho farem en els propers anys per arribar-hi.»

—Tem que Reagrupament, amb la seva proposta de declaració unilateral de la independència per part del Parlament, els perjudiqui electoralment?

—«Però és que això és fantàstic: el dia que tinguem una majoria per fer-ho... Ara no és el cas. De moment, de partit independentista, al Parlament només n'hi ha un, i 21 diputats. El dia que n'hi hagi 68 en podem començar a parlar. Mentrestant, això no és així i el país s'ha de gestionar. De vegades, sembla que no tinguem crisi, ens centrem en uns debats... No hem de perdre l'horitzó, però també hem de gestionar el present. I el present i la realitat són el que són, no el que ens agradaria que fossin.»